

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1635. usque ad annum 1643

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 9011888X

§. 120. Catalonorum rebellio ac defectio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67406)

„Declaro, me arbitrari illos non Sac. XVII.
 „tam exacte ad literam, & perfecte A. C. 1640.
 „Evangelicæ paupertatis consilium se-
 „qui, quam eos, qui erogato pauperi-
 „bus patrimonio in Regularium disci-
 „plinam se recipiunt, propter verba
 „Christi Matthæ, 19. *si vis perfectus esse,*
 „*vade, vende omnia, quæ habes, & da*
 „*pauperibus.*

VIII. *Monachi & Regulares debent in*
omnibus esse subiecti Episcopis, qui nisi
ius paruerint, iis hierarchica omnis in-
terdicitur functio.

„Declaro, me sic intelligere, ut ve-
 „lim eos ex regularibus, qui plebema
 „parochialibus Missis, & Sacramento-
 „rum in iis perceptione avocant, pec-
 „care. Eos denique regulares, si spe-
 „ctentur jure ordinario, & ex primæva
 „institutione, seclusis privilegiis, sub-
 „jectos, & submissos esse Episcopis..”

§. CXX.

Catalonorum rebellio ac defectio.

Erupit tunc temporis in apertum Ca-
 talonorum desperata rebellio, cujus
 infausta auspicia ab Hispana Salsularum
 obsidione repetenda sunt; cum enim
 Olivarius Comes supremus Hispani Re-
 gis Minister in Richeli Cardinalis o-
 idium, hanc urbem expugnandi avidi-
 tate

Ferr. Hist.
Hisp. cont.
tom. 12.
p. 353. §. 35.
Nani Hist.
Venet. I. II.
Rivol. di
Catal. da
Luca Assa-
tate rino.

Sæc. XVII. tate flagraret, Catalonos ad militares
A. C. 1640. labores vinculis ac verberibus urgeri
 jussit, impositisque tributis, militum
 contuberniis, ac violatis eorum privile-
 legiis Nobiles æque ac plebæos imma-
 niter vexavit: Enimvero hi duos Ca-
 puccinos Bernardinum de Mamleu, &
 Joannem de Sardagna Madritum ableg-
 gabant, supplices, ut tandem ab im-
 modicis liberarentur vexationibus: ve-
 rum ad hæc querelas surda erat
 Aula, & Cataloni insuperhabito
 nationis suæ privilegio, quo extra pa-
 triam ad militaria compelli nequirent,
 nihilominus contra Gallos ex suis po-
 pularibus sex armatorum millia con-
 tricripere, quorum quamplurimi Salsu-
 lanæ obsidionis tempore peste, cædi-
 bus, aliisque miseriis absumpti sunt:
 Deploranda horum conditione adeo non
 movebatur Olivarius, ut etiam hanc
 Provinciam militibus Hispanis ad hie-
 mandum concederet, quorum petulan-
 tia, rapinis, stupris, incendiis, ac cæ-
 dibus Cataloni, atque ex his præcipue
 Barcinonenses demum exasperati, ha-
 bito Ordinum conventu decreverunt,
 immunitates patrias quovis pretio tuen-
 das esse. Comperto horum consilio O-
 livarius hujus factionis principes capi
 jussit, vicissim vero Helenanus, Orgel-
 lensis, & Gerundanus Episcopi milites,
 qui

Sæc. XVII.
A. C. 1640.

qui Ecclesias deprædati fuerant, an-
nuente ipso Rege, anathemate percu-
lerunt: rursus vero Cataloni Madritum
decem Viros oppido conspicuos ablega-
runt, qui captos libertati restitui pete-
rent. Verum priusquam hi Madritum
venerant, jamjam seditioni datum est
initium; cum enim miles quidam pro-
pe arcem, cui nomen, *Dantonia Fluvia*,
ab obvio rustico frigidam peteret, hic
vero illum glande trajiceret, mox ce-
teri milites in rabiem acti, effractis fo-
ribus hujus arcis Dynastam in Templo,
quo confugerat, trucidarunt. Sacrilega
hac cæde velut classico excitati ru-
stici, Italam legionem, quæ ad oppi-
dum San-Colomnam hybernatum ive-
rat, adoriuntur, multisque interfectis
in fugam agunt: milites vero vicem
repenfuri duo oppida deprædantur, ac
comburunt, necnon in San-Colom-
nana urbe quadraginta ædes solo æ-
quant. Inde vero universa Catalonen-
sis Provincia communi seditione exar-
sit: confluunt plusquam quinque con-
juratorum millia, totoque furore Ge-
randam urbem occupant, Gubernato-
rem & Regios Ministros, quos illuc au-
fugisse noverant, in frustra concidunt,
militesque, quos ipsis casus infausta-
que fors in manus dederat, tanquam
hæreticos, fideique proditores misere
truci-

Sæc. XVII. **A. C. 1640.** trucidant: Aucto demum furore Sannonicum progrediuntur, ibidemque Mutinensis Legionis milites promissa vitæ venia deceptos, noctu una omnes interficiunt, necnon quadringentos equites, cæcis quamplurimis, Barcinonem usque in fugam agunt. Haud leve incrementum periculosa hæc seditio exinde ceperat, quod civium præcipui, imo & nonnulli Provinciæ Proceres præprimis Barcinonenses sub Religionis vindicandæ obtentu hæc rusticorum ausus approbassent, illosque tanquam Templorum a militibus flamma, rapinis & cædibus prophanorum ultores deprædicassent. Horum applausu animati rustici nuper a Pro-Rege captos armata vi e carceribus suis eripere decernunt, ac falso persuasi, se justum bellum adversus patriæ legis transgressores, hæreticos, ac Catholicæ Religionis hostes gerere, ipsum Christum Dominum tanquam suum Belliducem sibi eligunt, & supplicantium more, Christi Crucifixi imaginem præferentes, Barcinonensem urbem armati ingrediuntur, captos effracto carcere liberant, in triumphum ad Cathedralium ducunt, expletoque furore nonnisi Episcopis, Consulibusque impense rogantibus, urbe excedunt. Tandem hujus seditionis fama ad ipsas Regis

Regis aures pervaserat, qui in militum Sæc. XVII.
 licentias æque ac in rusticorum insultu A. C. 1649.
 tus severe inquiri iussit.

Nec tamen propterea resedit seditionum rabies; cum enim die septima Junii in festo Corporis Christi plusquam rusticorum quingenti clam armis instructi Barcinonem venirent, accidit, ut quidam satelles ex rustico explorans, an occulta gestaret arma, illum post mutuas altercationes pugione vulneraret, mox ad læli vociferationem concurrunt unaomnes, collectisque undique lignis Palatium Pro-Regis incendere parant, ipsumque Pro-Regem, qui tantam audaciam immisis copiis compercere nitebatur, urbe expellunt, demum, cum ab ipso numero cresceret seditionis ardor, factiosi in plura divisa agmina Regios Ministros aut interficiunt, aut spoliatis eorum ædibus fugam agunt, ipsum etiam Sant-Columam Proregem denuo reversum, cum in armamentarium suæ salutis consultus aufugeret, lapidibus obrutum multis vulneribus confodiunt, Regiisque præfidiariis urbe pulsas, Procures ceteras regiarum partium aut necant, aut bonis exutos in exilium ejiciunt, ac Regis ærarium diripiunt, furore ex urbe in agros effuso. Tentabant Urbis Senatores motæ seditionis calumniam al

Hist. Eccles. Tom. LX.   Cc   amc

Sæc. XVII. amoliri, constituto magnæ pecuniæ præ-
 A. C. 1640. mio præprimis in eum, qui Pro-Regis
ficarium proderet: Episcopi quoque &
 Ecclesiastici seditiosos cives, rusticos-
 que placare satagerunt: Olivarius etiam
 benignior factus, Cordonæ Ducem na-
 tione Catalonum, in Pro-Regem no-
 minabat, qui sua mansuetudine, pru-
 dentia, morumque {comitate absdubio
 populares suos ad Regis obsequium re-
 vocasset, nisi paulopost præmatura ni-
 mis morte reddendæ pacis spem fefel-
 lisset. Eo fatis functo Provinciæ De-
 putati ferme omnes Cataloniam Hispani
 Regis imperio subducere decreve-
 runt, atque inter eos Clarissus novæ
 Reipublicæ normam esse invehendam
 censuit, hancque in rem Franciscum Vil-
 laplanam plena agendi facultate instru-
 ctum in Gallias supplicatum ablegabat,
 ut Rex liberam hanc Rempublicam suo
 patrocinio tueri vellet. Annuente Gallia-
 rum Rege, ac primo remissius novis tu-
 multibus Victoriæ & Dertosi exortis, resi-
 stente Ægidio Garzia Manriquez Bar-
 cinonensi Episcopo, novo Pro-Rege,
 tandem universa Catalonia Hispani Re-
 gis jugum excussit. Incassum Papæ
 Nuntius, Ducissa de Cardona, & Phi-
 lippus IV. Rex missis eo Legatis, cre-
 bris hortationibus, & oblata veniæ gra-
 tia seditiosos ad officium revocare sata-
 gebant,

gebant, eoquod Cataloni ab Clarisio Sæc. XVII.
 promissis Gallorum suppetiis firmati A. C. 1640.
 omnem reconciliationis viam abhorre-
 rent: interim vero armorum violentiam,
 quam Valefius Bellidux cum valido
 milite ad Cataloniæ fines emisso in-
 tentabat, simulata obsequendi volun-
 tate, motæque rebellionis dolore per-
 fide eluserunt simulque Ducem Andega-
 vensem Franciæ Regis Filium nonnisi
 trimestrem Infantulum in Reipublicæ
 suæ Principem elegerunt, quo facto
 Ludovicus Galliarum Rex seditiosos
 Barcinonenses, eorumque exemplo Ca-
 talonos omnes in fidem, suumque pa-
 trocinium recepit, ac conscripto milite
 subsidiario Belliduces expertos rebelli-
 bus submitit.

§. CXXI.

*Lusitani Hispani Imperii jugum ex-
 cutientes.*

Prosperis Catalanorum successibus a-
 nimati Lusitani Ulyssipone matura-
 tam jam diu defectionem ordiuntur: Ab Vertot Hist. des revol. de Portug. pag. 44.
 eo tempore, quo Sebastianus Lusitaniæ Passerelli Bell. Lusit. pag. 364.
 Rex in prælio a Mauris trucidatus occu-
 buit, inter competitores ingens fervebat Brigo Hist. dell. rivol. di Portug.
 æmulatio, tandem vero neglecto jacobo
 Bragantino Duce, Philippus II. Hispa-
 niarum Rex ductore Alba Duce Lusi-
 taniam

Cc 2